

MÚLIK AZ ÉLET

Makra Ildikó

Ülök, s gondolkodom.
És megrémülök, hogy a ránc
homlokomon egyre mélyül.
Az öregség jönni készül.

Az élet rendje ez.
Egyszer csak lejár a lemez.
Tavasszal még lágy szellő lengedez,
de télre befagy az ereszt.

Az ősz színpompáját
betakarja a tél.
A táj havas lesz, hófehér,
s az embernek beszűkül a tér.

Ahogy jön napra éj,
múlik az élet,
s mint gyümölcs, ha megérett,
lehullik a fáról.

S az emlékezet sok mindent tárol.
Van benne rossz és jó.
De mindaz, mi fontos,
nem megfogható.

S hogy mi a lényeg?
Hogy életedbe hatoljanak
be a fények, hogy világosság
váltsa fel a sötétséget.

Hogy öreg vagy, vagy fiatal,
nem számít, ha szól a dal,
mi dicsőíti az Urat.
A kor állapot, nem hangulat.

Nem számít, fiatal vagy, vagy öreg.
Az Úr csak azt kérdezi meg,
megtettél-e mindent másokért,
s szeretted-e Őt mindenekfelett.

Forrás: www.keresztenydalok.hu